

FILOZOFIJA I SPORT

Ivana Zagorac

Kada je za temu Godišnjega simpozija Hrvatskoga filozofskoga društva 2008. godine predložena »Filozofija slobodnoga vremena i sporta«, reakcije su bile skeptične. Treba li se zaista kraljica svih znanosti baviti tako prozaičnim temama kao što su slobodno vrijeme i sport? Ipak, argumente u prilog potrebe njihova filozofijskoga promišljanja bilo je teško predočiti samo *tvrdolinijskim* filozofima koji su zaboravili da je svaka ljudska djelatnost upravo djelatnost čovjeka kao kompleksnog bića te da je promišljanje njegova funkcioniranja u svakodnevici mjesto najbližeg i najneposrednijeg susreta teorije i prakse. O tome susretu filozofija ne samo može nego i mora nešto reći, što je na koncu i 2008. potvrđeno vrlo visokom posjećenošću simpozija te dvostrukim tematom u časopisu *Filozofska istraživanja* (sv. 114 /2, 2009/; sv. 115 /3, 2009/). Navedeni simpozij dakako nije bio prvi niti jedini koji je aktivirao resurse društvenih i humanističkih znanosti u promišljanju sporta, no njime je zasigurno filozofija sporta na našim područjima dobila novi zamah. Filozofija i sport imaju vezu egzotične naravi, baš onakvu – slojevitu, intrigantnu, pa i kontroverznu – kakva filozofiji i priliči. Izazov interdisciplinarnoga, pa i pluriperspektivnoga promišljanja sporta nije pokušaj zatiranja filozofijski orijentirane visokospekulativne misli, nego upravo suprotno – prilika za dokazivanje njene snage i neophodnosti. Štoviše, čak je i sport, počesto pogrešno razumijevan kao krajnja trivijalizacija ljudskih potencijala, *osuđen* na filozofiju.

Tekstovi u ovome svesku *Metodičkih ogleda* svjedoče o kontinuiranom interesu, kao i potrebi sustavnoga zahvaćanja teme sporta iz sfere društvenih i humanističkih znanosti. Temelj filozofijskoga promišljanja sporta, s ciljem etabliranja filozofije sporta, traži suradnju i doprinose iz različitih područja. Dio mogućnosti za izgradnju te discipline prikazan je i u radovima u ovome tematu. Susret filozofije i sporta ne može mimoići razmatranja samih temelja našega razumijevanja sporta u kojima se otkriva fluidnost i nedorečenost koncep(a)ta tijela kojim danas baratamo, *borbe* s tijelom, protiv tijela, unutar tijela, estetike pokreta, antro-

pologijski zasnovane multidimenzionalnosti čovjekove prirode, granica prirodnosti (kao i njene definicije koja je pred kontinuiranim izazovima tehnologije), duhovnosti duboko isprepletene s gotovo mehaničkim pokretima... da istaknemo samo neke od aspekata koji se javljaju u ovdje okupljenim radovima. Realizacija ovoga temata tako predstavlja novi iskorak u pristupu temi sporta, dok pojedinačni prilozi mogu predstavljati temelj za naredne analize i kritička promišljanja pojedinih aspekata. Temata dakako ne bi bilo bez autora, kojima se najiskrenije zahvaljujem na odazivu i kvalitetnim radovima. Zahvalnost dugujem i svim recenzentima koji su tekstove učinili još boljima, kao i glavnom uredniku časopisa koji je podržao inicijativu za susret *Metodičkih ogle-da* i filozofijskosportskih ogle-da.